

13.16x20.94	1	עמוד 29	ישראל היום! - כותרת	15/12/2016	56371075-4
יום ההוקרה לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיב - 29100					

דרור זיכרמן

גיבורים שבחרו בחיים

לעדנה. הם הונצחו ולעד יוכרו כגיבורים. בזכותם אנחנו יכולים לחיות, הרי הם אלו שציוו לנו את החיים. ואני, שמתמודד בכל יום, בכל לילה, עם חשבון נפש, התקפי חרדה, הלם קרב – פוסט טראומה – אני צריך להיות חזק ולהראות כוח, להראות מול כולם שאני איתן ויציב. אני מנסה בכל יום לשרוד ובדרך כלל מצליח, אף שלעיתים יש גם נפילות. הגבורה שלי היא ההתמודדות. עצם העובדה שאני קם בבוקר, מת לבש, מתארגן, אוכל, שותה ויוצא – כאן נמצא הכוח, בכך שלמרות החרדות ולמרות ההתקפים, אני איכשהו מצליח לנהל לעצמי חיים. היום – זו השנה השלישית – מציינים את יום ההוקרה לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה. אבל אחרי הטקסים, התזכורות והמחי וות, מה שבסך הכל אני רוצה זה קצת לחיות, לבלות עם חברים, להכיר קצת בחורות, לצאת לבלות, להיות ההשראה של עצמי ולזכור תמיד שהגיבורים המתים, חללי צה"ל, לעד ייוכרו כמיתוסים.

אך אלו שנשארו בחיים אינם כאלה, הם לא צריכים להיות מיתוס. הם רוצים להשתלב, הם נאלצים להתמודד. ההתמודדות שלנו קשה גם ככה; מצד אחד להיות הגיבורים, מצד אחר לנהל חיים תקינים ורגילים כאחד האדם. בכל לילה, כשאני לבר עם עצמי, לעד אזכור שכלום לא מובן מאליו, ששרדתי פציעה קשה, מנעתי קטל רב וחזרתי לחיים, ובעיקר אזכור שהחיים הם מתנה. אני אחד מיחירי סגולה שקיי בלו הזדמנות נוספת, שאותה עלי לממש בכל יום. לחגוג את החיים, לחגוג את עצמי, שכן הרי בשביל מה אני כאן אם לא בשביל זה? אינני מרגיש גיבור בגלל שנפצעתי בקרב, הגיבור הזה הוא מיתוס. אני מרגיש גיבור מכיוון שלמרות הקשיים והמכשולים, בסופו של דבר בחרתי בחיים, ועל כך אותי אתם מוקירים. ואם פעם הייתי סולד מהמילה גיבור ומכל מה שמתלווה אליה, היום אני נושא אותה בגאווה, גאווה של ניצחון הרוח.

אז היום אני גיבור, ככה זה. אם עד לפני כמה שנים לא יכולתי לסבול את המילה הזו, כיום אני גאה ללבוש את החליפה הזאת, החליפה של הגיבור. אבל אני מחלק את המור שג לשני סוגים: הגיבור הסטנדרטי – הגדרה המיוחסת לאדם בעל אומץ רב, טוב במעשיו ובעל תכונות המאפיינות כוח ותושייה, או בקיצור – מיתוס, אדם שנתפס בחברה כחזק במיוחד; הסוג השני הוא הגיבור השקוף או האני טי-גיבור – זו ההגדרה לאדם שעבר ייסורים קשים בחייו, ספג לא מעט קשיים ומכות שנכפו עליו מכורח הנסיבות, ובשארית ימיו מתמור דד עם אתגרים קשים במיוחד בהשראה ובדרך הראויה להערצה.

יש בי וברבים מפצועי צה"ל שנפגעו בהגנה על הבית קצת מכל גיבור. אצל כל אחד מאיתנו היחס שונה, אך המשותף העיקרי לרובנו הוא שאיננו רואים את עצמנו כגיבורים סטנדרטיים, כפי שהחברה מצפה מאיתנו. כך גם אני מתחבר יותר לגיבור השני, זה שלמרות הנסיבות שנכפו עליו מצליח להתמודד ובכך הופך להשראה בפני כולם, אבל חשוב יותר – בפני עצמו.

לעד אזכור שכלום לא חובן מאליו: שרדתי פציעה קשה, מנעתי קטל רב וחזרתי לחיים. אזכור שהחיים הם מתנה, שאני אחד מיחירי סגולה שקיבלו הזדמנות נוספת, שאותה עלי לחמש בכל יום

החוויה שלי היתה קשה מאוד. לפני 11 שנים מנעתי בגופי פיגוע בשטח ישראל. מחבל התפור צץ על הכוח שהייתי חלק ממנו, רצח את מפקדי והותיר אותי חבול ופצוע קשה. כשהתעוררתי, הבנתי שמנעתי פיגוע ושהצלתי חפים מפשע. "גיבור".

אבל מה קורה כאשר אני נשאר לבר? או כשאני מגיע הביתה, למשפחה, לחברים, לבית, לשולחן האוכל, למיטה שלי, לכרית. שם אני לבר. בכל לילה אני מול עצמי, עושה חשבון נפש. איזה מין גיבור אני?

אחיי שנהרגו בקרבות על הגנת המולדת זכו